

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости, віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. ополудни.

Редація, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмала.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані відли від порта. — Оголошеня зичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 3) с. від стрічки.

Неспокої в Македонії.

Вчорашні телеграми заалармували чимало опінію Європи донесенєм, що в Македонії вибухла нова гроза повстання: dokonano ряду динамітових замахів і розпочато давно вже підготовлювану різню. Але у страху великі очі, а ще при лихій волі: показало ся, що різні жадної не було, а динамітові замаху обмежили ся на однім сповненім і двох намірених, але вчас відкритих. Тим удачним замахом зірвано зеліничий місток коло стації Дедеагач і виколіно тим способом поїзд зеліничий. Під Бадомою провідник особового поїзду спостеріг на зеліничім шляху якийсь пакунок, перед яким ще вчас здержав поїзд. Показало ся, що пакунок містив 10 клгр. динаміту. Біля стації Анатова прийшло до перестрілки межі турецьким війском а нападаючими на поїзд повстанцями. В виду сего дирекція орієнтальної зеліничий здержала рух на шляху Солунь-Скопня, а на будуче зарядала рух тільки підчас дня.

Так представляє ся ціла подія, як на македонські відносини, ще не дуже грізна. Там вже так призвичаєно ся до появи розбійничих і повстанчих ватаг та кровавих вибриків, що такі події, як ось подані, ще не зможуть зворушити байдужности турецького правительства. За те конзулі держав звернули ся до того правительства, щоби доставило достаточне число війскових патруль, які унеможливили би такі напади. Стверджено, що в посліднім часі перейшло 9 воружених ватаг через болгарську границю до Македонії, а ходять чутки, що ще кільканайцять таких ватаг криє ся в поготовлю, воружених в манліхери і значні запаси динаміту.

Однак всякі паліятивні средства тут не допоможуть. Населенє зубожіле горічним повстанєм та турецьким знищенєм, склонне є до скинення турецького ярма за всяку ціну, бо і так не багато має до страченя. Революційна партія піднімає голову, о скілько зменшає ся повага Росії, яка своїм словом здержувала Болгар від оружної розправи з Туреччиною. Вправді уважано в дипломатії успокоюючою проявою се, що кн. Фердинанд виїхав з Болгарії на час літа до Маринбаду, бо прецінь не покинув би краю, колиб там заносило ся на якусь рухавку, але сам князь розвіяв ті припущеня, висказавши ся до віденьських дипломатів, що справді є зле і повстане може вибухнути леда хвиля. Особливо воєнні події на далекім Сході вплинули некорисно на балканські відносини. Болгари вже не хотять оглядати ся на Росію, а революційна партія пре до повстаня. З другої-ж сторони Турки черпають буту і погорду против «невірних» Славян в японських побідах.

Як бачимо, відносини в Македонії стають критичними, але оба сусідні володарі, сербський і болгарський, які недавно тому зїдали ся і певно обговорили македонську справу, хотять, як здає ся, відгривати ролю безучасних видців. Чи в виду сего не

прийде ся Австрії прийняти ся рішучо за заведене ладу в Македонії? Імовірно.

Поворотна Філя опінії.

Щоби заокруглити образ найновішої прольви серед польської опінії, наведемо ще виїмки з листу генерала Змартвухстанців кс. Смоляковського, надісланого з Риму до Gazet-и narodowej.

Нині, коли зі всіх сторін перестерігають нас — пише автор — перед надмірною утіхою з переграми Росії, бо з них користає тільки наш найбільший ворог: Пруси, не від річи може буде подати, що про значінє Прусів у нашім відношеню до Росії думав померший вже і великий історик і патріот, кс. Калівка.

Питав ся я кс. Калівки, якого майже невідступним товаришем я був в послідніх его роках житя, що прецінь думає, чи Польща буде коли, як давнійше, велика, самостійна? — Ні — відповів мені. При нинішніх великих державних агломераціях се неможливе. Наша будучність єдино в злуці з Росією. Коли Росія дасть нам автономію, свободу віроісповіданя, пошанує нашу мову і нашу національну відручність — нічого більше не можемо бажати. Навіть економічно пропадамо відділені від Росії. Наш промисл і торговля тільки в злуці з Росією може цвісти. Але — додав кс. Калівка — до такої злуки з Росією ніколи не прийде. Пруси не дозволять на се. Они супротив нас держать ся своєї давної, хрестоносної політики. Як перед віками перешкоджували злуці Литви з Польщею, так і тепер, кілько разів починає ся якесь зближенє Поляків і Росіян до себе, тільки разів нинішні хрестоносці чинять вєсь, що можуть, аби одних і других підбурити против себе, бо добре се знають, що колиб Польща з Росією получила ся, Пруси пропади би.

Розуміє ся, кс. Калівка міг помиляти ся; можуть зайти несподівані події, які змінять зовсім стан річий. Впрочім вєсь в руді Божій і те, що людям видає ся неімовірним, Господь може зділати. Але в сїм, що дотичить ролі, яку Пруси відгривають супротив нас, він мусів хіба добре наклеїмити єї, коли се, що історик бачив на історичнім полі, те саме один з найспосібніших дипломатів церковних висказав на релігійнім полі. Кс. кардинал Чацкі перед папою і кардиналами доказував постійно, що переслідуванє Церкви в Росії є переважно ділом Прусів. А коли по зїзді цісарів в Скерневичах, кардинали тішили ся із зближеня Росії до Прусів, числячи на се вельми, що Бісмарк, який вже тоді був на добрій дорозі до Каносси, вплине на полєкшу переслідованя Церкви в Росії, кардинал Чацкі сказав: «Побачите, що як-раз тепер зачнуть там вивозити єпископів!» Невдовзі опісля днесено Льву XIII, що єп. Гриневедський пішов на зісланє. Папа задумав ся на сю відомість, а вкінци сказав: «Показує ся, що один кардинал Чацкі бачить добре».

Темнота Галичини.

(Конець).

Автор переходить до дальшого нещастя Галичини: пиянства. На основі міністерияльно-

го звіту з 1903. р. виказує, що в 1901. р. було в Австрії 1.216 горалень, а з того 692 в Галичині. Вєї горальні в цілій державі випалили 1,514,029 гектолітрів горівки, а з того припадає на галицькі горальні 617,220 гл. В 1900. було в Галичині 19,456 коршем і шинків, а 167 малих і 1,423 більших складів горівки, разом отже 21,046 місць продажи горівки. З загальної квоти 82,073,650 К податків від горівки припало на Галичину 25,596,061 К. Се значить, що на кожного жителя Галичини припало пересічно 3-63 К податку від горівки, або два рази тільки, що припадає на кожного жителя в квоти всіх краєвих видатків на народні школи. Горівчаний податок в інших краях виносив пересічно від одного жителя: в Сирії 0-71 К, в Висш. Австрії 0-55 К, в Дальмації 0-36 К, в Країні 0-12 К, а в цілій державі 3-13 К.

Про умислове убожество галицького населеня свідчить також малий процент обезпеченя від огню. В Галичині було в 1898. р. 55% обезпечених будинків, коли навіть в такій всіма забутий Буковині було 61%, а в інших коронних краях по 91%, а в Висш. Австрії аж 93% обезпечених будинків. В тім році згоріло в нашім краю 10,386 будинків вартости 10,890,000 К, а обезпечених лише на 5,669,000 К. В однім отже році зменшило ся майно населеня о 5,221,000 К — наслідком темноти. Галичина се гніздо не лише бацилів людських хоріб, але також худобних. Нігде в Австрії не гине стілько худоби, що у нас. В 1899. р. згинуло в Галичині 747 штук рогатої худоби, 670 коний і 6,797 безрог. На Шлеску погубило того року худоби: 28+13+831, на Мораві 330+27+2,354, а в Чехах 427+107+3,198.

За тютюн, цигари і табаку заплатила бідна Галичина в 1901. р. 28,444,939 К, се є найбільше по Чехах і Низш. Австрії. В кождім разі один житель у нас видає пересічно по 3-90 К на нікотину, а консумція тютюну збільшила ся у нас того року о 370,000 К, як було в 1900. році, коли в Тироли і Дальмації зменшила ся тоді о 20,000 К. Чисельна лєотерія находить в Галичині також обильне поперте. В 1900. р. причинила ся Галичина квотою 3,218,900 К до загального доходу брутто 15,198,539 К, а ся добровільна данина у нас росте з кождим роком, коли тимчасом в інших культурніших краях Австрії зменшає ся.

Материяльні відносини галицького населеня не можуть дорівнати відносинам ні одного краю в Австрії. В Галичині було в 1900 році 1,130,101 домів, але більша частина тих домів се найгіршого рода кучі. Автор Swiatomir виказує дальше, як та Галичина, називана «найбільше рільничим краєм», стоїть під оглядом управи рілі і хову худоби на найнижшім щєблї. Приріст худоби між рр. 1890 а 1900 виносив: в Галичині 10-89%, в Країні 11-52, в Чехах 11-66, на Побережю 14-12, в Дальмації 17-34, а на Мораві навіть 22-37%. В Галичині хлібороб зберає з 1. гектара збіжа о 2, 3, 4 і 5 сотнарів менше, чим хлібороб в інших просьвічених краях Австрії. Убожество галицького населеня наслідком браку просьвіти виявляє ся також з вкладок в почтових і інших щадницях. На сто жителів Галичини в 1900 р. лише 19 мало вкладки в почтових щадницях, а в Чехах 55, на Мораві 63, а на Шлеску 62. В інших щадницях Галичани мали около 1/3 тих капіталів, що Чехи.

Одним словом «тьма кромішна», а в слід

за тим нужда на всіх областях галицького життя. «Щож ще додати до доповнення образу, який я мав намір начеркнути на тлі темноти Галичини? — питає Swiatłomir і додає: Нема ту ще виказу наших приватних довгів, під яких тягаром без ріжниць стану всі упадаємо, як не менше начерків, що характеризують наше (Поляків — Ред.) життя над стан, упадок характерів, легководушність, лінивість, непорядність і много інших хиб, оді-дичених з минушини або сьвіжо набутих. Про се статистика мовчить, але оно так загально знає, що не треба доказувати примірами».

Япансько-російська війна.

Заняте Кайчу.

Заняте Кайчу відбуло ся майже без борби, бо Росіяни відступили задалегідь. Їх тактика полягає на тим, що відступають доперва перед перевагою і після обхідного маневру неприятели, але відступають вчас і систематично. Заледво 200 осіб згнуло по російській стороні під Кайчу, хотій боролось там, як кажуть япанські жерела, кільканадцять тисяч Росіян, а Япанці мали аж півчверта дивізії. Цілю сеї тактики Росіян є опізнити марш Япанців, які за кожним разом мусять розпускати ся в широченну боеву лівию і доперва обходячи позиції неприятеля, випирати его з занятого становища. В сей спосіб посувають ся Япанці заледви по кілька кілометрів через день. Прийшовши тепер в долину рік, Япанці будуть мали під тим зглядом далеко лекшу задачу, бо будуть могли одночасно кількома колюмнями іти вперед; але трудностю иншого рода будуть земні укріплення Росіян, які тим труднійше буде взяти на рівнині. Дотепер еще не чути вічо про заняте Япанцями Нючвану, зглядно Інкав, яке становить справді ключ до долини ріки Ляо-го. Се лиш доказує влучність припущення, що і на долах Япанці не поспішать, а будуть посувати ся в тим самим повільнім темпі, випираючи Росіян. — На східних провалах Чингалін, Далін проявляє ся рух япанських військ, особливо ген. Куроки назирає зі своєю армією. Як з того видко, Япанці хотять сконцентрувати усі свої три армії на Ляо-го.

Різня під Порт-Артуром.

З Петербурга телеграфують офіційальне донесенє генерального штабу: Після донесеня з япанських жерел до генерального штабу адмірала Алексеева, Япанці підняли в ночи дня 11. с. м. атак на позицію під Порт-Артуром, але їх відперто з величезними стратами. Трудно хотій би в приближеню означити цифру неприятельских страт. Як здає ся, Япанці стратили 30.000

людей. Російська телеграфічна агенция доносить, що генеральний штаб потверджує сю вістку про втрату 30.000 людей серед япанської армії під Порт-Артуром. Европейські дзвенники не знають, як порадити собі з тим монструальним числом. Одні припускають, що Япанці коштом 30.000 людей здобули Порт-Артур, другі вважають правдоподібнійшою ошибку в денеші, що іменню в денеші має бути 3.000. Справді така велика страта виносила би половину цілої япанської армії на ляотуньскім півострові і вчинила би неможливою дальшу облогу аж до прибуття нових дивізій. Morning Post потверджує з Шангаю вістку про відперте атак Япанців дня 11. с. м., але подає страти Япанців на 2.800 людей. Ввиду сего треба зачекати на дальші справдженя рапорту російского генерального штабу.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В пятницу руско-кат. Пол. Ризи Пр. Богор.; рим.-кат. Розісланє Апост. — В суботу: руско-кат. Анатолія, Якинта; рим.-кат. Пр. Д. М. шкаплір.

— **Віче руских учителів з Галичини і Буковини.** Вічевий комітет просить нас пригадати інтересованим, що віче відбуде ся у Львові д. 18. с. м.; початок о год. 8. зрана. Без запрошеня нікому вступ не буде дозволений.

— **Концерти академічного хору.** «Музичний кружок» тов-а «Академічна Громада» устроить в початком серпня с. р. ряд концертів в місцевостях Галичини і Буковини на дохід будови руского театру. Академічний хор виступив оноді в концертом в Надвірній. Концерт вишав незвичайно сьвітлю під кожним зглядом, а треба тямити, чим є Надвірнянщина супроти инних добре zorganizованих цовітів Галичини. Можна отже надіятися, що при добрій волі і охоті нашої сусильности матеріяльне поводженє заду-маних концертів з огляду на їх ціль буде знамените.

— **Фондация для народных учителей.** П. Роман Алексіевич, радник кравского суду в Угнові, зложив 3000 К в цінних паперах на фондацию своєю імени для народных учителей і учительок народности руской. Після волі фондатора відсотки від повншої квоти мають щорічно виплачуватись одному народному учителю (згл. учительці) Русинови або одній вдовиці (згл. сироті) по учителю народнім. Председателем сеї фондациі має бути Руске Товариство педагогічне у Львові.

— **Із Станиславова доносять:** Комітет, котрий займає ся прийнятем епископа Преосв. д-ра Григорія Хомишина, на засіданю відбутім минулого тижня, по зложеню звіту—на внесене о. Шмериковского zorganizовував ся на нозо. Організуючесь на нозо прийняв назву комітету будови нової церкви в Станиславові, котрої брак на кожнім місці дає ся відчувати. Маж иншими ухвалив комітет запросити до учасги найширші круги станиславської епархії а на пократеля Преосв. о. д-ра Хомишина.

— **Furor renegatica — denuntiatica.** Звісний львівській публиці з ріжних процесів з п. Брайтером «редактор Reformatoга», помістив в «вступній статі» баламутно-дурновату денунциацию на нашого «Сокола» з нагоди організованя пожарної оборони в повіті львівскім. «Пане» Данилюк! чи се має бути мєсть за неприяте вас в члені нападеного «Сокола» і за зворот зложеного вписового?

— **Пожарний «Сокол» в Ланах польских,** каменецкого повіта, засновано на статуті львівского «Сокола». Ц. к. намісництво затвердило вже статут.

— **З Угнова доносять:** На дохід будови дому читальні «Просьвіти» в Угнові устроює кружок аматорский той читальні в неділю 17. н. ст. липня 1904 в пожарній стражници в Угнові аматорске представленє: «Наталка Полтавка» комедіо-опера І. Котляревского в 2 діях. — Початок о 8. год. вечером.

— **Іменованя.** Дирекция почт і телеграфів іменовала почтмайстрами ІІ класи: Кар. Лециньского в Волянці, В. Цалера в Чернелиці, Ів. Гералта в Ягольниці і Стан. Ксьонжжевича в Зембрицях; надала посади почтових експедієнтів: Франц. Дудревичевій в Явишовицях, Ш. Вольовій в Городку н. Дун., В. Масловскій в Давидові, К. Барвіцови в Майдані сер., Кат. Гатті в Міжинци, Іга. Вуйцікови в Одзжикони, Ір. Гавевскій в Романові, Ол. Фрайтаг в Склі, Фр. Шнецови в Одреховій, Ж. Кочиньскому в Новосільцях-Глівоши, Л. Брунвальдови в Брусній новім, Стан. Зброжкови в Поникві, Вол. Корчаньскому в Глиньску, З. Матушиньскій в Язівці, М. Юрчакowi в Радгощи, Ан. Павиковскій в Богухвалі, Анг. Бальгоовій в Хелмі, Ром. Шанковскому в Ржуховій, Л. Бернардови в Менціній вел., Фр. Кострскому в Люшовицях. — Інспектором вязничої сторожи в карнім заведеню муж. в Станиславові іменованій Вінк. Дзюбиньскій.

— **Нафтовий страйк.** Властители нафтових заготов в Бориславі назначили страйкарям вторник в полудне як последний речинець повороту до праці на дотепершних условиях. Страйкуючі робітники до того часу не повернули до праці і почали зголошувати ся о зворот своїх робітничих книжочок. На улицах Борислава був того дня незвичайний рух, однак спокою вігде не нарушено. Лише при відборі книжочок один робітник за остро поставив ся до копальняного урядника і за те его жандармерия арештувала. При вибухових закопах, се є таких, що з них плывє книжачка без помпованя, праця відбуває ся без перерви під охороною війська. Працюють урядники і деякі робітники, що не пристали до страйку. Їх змаганя обмежують ся на справленє вибухаючої струї рони до збірників, так як перед тим рона заливала поля і дорога та збільшала небезпеченство пожару. Число страйкарів з кожним днем зменшав ся, бо робітники є переважно господарями і мають тепер роботу при живих. До вчєра виїхало з Борислава до 1 1/2 тисячки страйкарів. Через те зменшила ся також можливість великих розрухів, яких надіяно є і тому спроваджено до Борислава цілу бригаду війська під командою генерал-майора. Намісник гр. Потоцкий, на вість про сей грізний страйк, перервав курацию за границею і прибув оноді до Борислава. Вчєра була у него депута-

Лев Лотоцький.

Два домики і одна фіртка.

комедия в одній дії,

нагороджена на конкурсї тов. ім. Ів. Котляревского

(Конець).

ЧОТИРНАЙЦЯТА ЯВА.

ПОПЕРЕДНІ. АНТІН і ТЕРЕНЯ (надходять з площі).

АНТІН. Тепер калатаймо в фіртку, Тереню, але разом.

ТЕРЕНЯ. Разом, Антоше, разом.

АНТІН. Й доти не вступимо на подвірє, поки наші старенькі не погодять ся. (Наближають ся до фіртки).

ТЕРЕНЯ. Доки не погодять ся.

АНТІН. О! Бачиш, сторожі на ганках позасипляли оба! Храпають, що аж тутки їх чути! Так, починаймо діло пробудженя.

ТЕРЕНЯ (сьмієть ся). Починаймо!

АНТІН. Гей, гей! А є там хто?

ТЕРЕНЯ (разом). А є там хто? Гей, гей!

ФІРЦИК (зірвавшись збігає з ланку). А хто там? хто там?

ЖМУРИК. Хто там? Хто там?

АНТІН. То я, я Антін Веретілка.

ФІРЦИК. А так?! Отже пст! пст! ані з місця!

АНТІН. Що, ти одурів? Чого псикаєш?

ФІРЦИК. Га, мшуні! Майстер наказав псикати, щоби не замотатись! Бачите, пане Антоше,

в мене дуже важне діло! Хто будь не порадив би собі в тій закрутаниї... Ходить о теє, щоби не впусити вас місто панни Терені... Ось, о що тут ходить? Жду на панну Тереню.

ТЕРЕНЯ. Таж я є тут також, Фіртику — я Тереня Шершоник.

ФІРЦИК. А так, отже: раз два отвираю! (Хоче бічи до фіртки, параз зупиняє ся). Але там є і пан Антін! Що тут почати? що тут почати? Тепер вже не знаю, чи отворити чи ні!

ЖМУРИК. Заждіть лиш! Я зачув голос пана Антона; треба поспитати... (Кличе). Хто там?

АНТІН. Се я Антін Веретілка.

ЖМУРИК. Гм! гм! Отже тарах, тарах!

ТЕРЕНЯ. Але і я також тут, я Тереня Шершоник!

ЖМУРИК. Таак? А то: ша, ша, ша! Тепер маєш, не знаю чи тарах чи ша!

ФІРЦИК. Жмурику, ти, бачу, зовсім дурний!

ЖМУРИК. Ні, Фіртику, їй Богу ні! Ось не давно мій майстер вповів, що у мене також є розум...

ФІРЦИК. А чогож то тарахаєш то шакаєш?

ЖМУРИК. Бачиш, Фіртику, там за фірткою они обов, отже не знаю, тепер чи тарах чи ша?

ФІРЦИК. А то і в тебе також є ключ.

ЖМУРИК. Є, їй Богу є!

ФІРЦИК. А, то тепер я вже дома; наші майстри оба замкнули фіртку.

ЖМУРИК. Або і в тебе є ключ?

ФІРЦИК. А є!.. Ось він!

АНТІН (сьмієть ся). Ха, ха, ха!

ТЕРЕНЯ (разом сьмієть ся). Ха, ха, ха!

ФІРЦИК. Добре вам, паньство сьміятись, а нам мало голови не попускають... Правда, Жмурику?

ЖМУРИК. О так! моя голова вже важить більше чвертки бараболі! Що тут почати?

ФІРЦИК. Їй Богу не знаю! Голова тріщить в мене!

АНТІН (сьмієть ся ще дужше). Ха, ха, ха!

ТЕРЕНЯ (разом сьмієть ся ще дужше). Ха, ха, ха!

ЖМУРИК. Сьміяте ся обов!

ФІРЦИК. Обов!

АНТІН. Та якже не сьміяти ся з вас, чоши якіє, стоїте тут, немов ходите о здобутє якої твердині. Ідіть і покличте майстрів та комедия скінчить ся!

ФІРЦИК. Правда, правда! І чому я сам на сю гадку не впаєв? (Біжить до домика лівобіч). Як бачу, то з мене справді не великий фільовоф!

ЖМУРИК. Гм! гм! А то з мене дурак! І чому я сам на тоту гадку не прийшов?! (Біжить до домика правобіч).

ФІРЦИК. (Кличе). Гей, гей, пане майстер! Пані майстрова! Гей! гей!

ЖМУРИК. (Кличе). Гей, гей! Пане майстер! Пані майстрова! Гей! гей!

(Вибігають всі з домиків полякани).

ция страйкового комітету, зложена з пос. Да- шинського і пп. Вольфельда і Гурского. Велику сензацію викликав вчора пожеар внаслідок ко- ло вакоу карпатекого товариства. Огонь скоро по- гашено при помочи війська. Сейчас заряджене слід- ство виказало, що огонь спричинили діти, ба- влячи в сірниках на недалекім сьмітнику. Ви- слід слідства успокоїв жителів Борислава, бо загально думано, що огонь підложили страйкарі. Вчора була у памісника також депутація вла- стителів копалень і по конференції видала ого- лошене до робітників, в яким они зазначають свою готовість до пересправ із страйкарями, але за- являють, що будуть пересправляти лише з ко- пальняними робітниками, а не з приїзними агі- таторами. Робітники відбули овісля збори і у- хвалили дальше страйкувати, поки не одержать жа- даних ними уступок. Нинішні телеграми до- носять, що в Бориславі спокійно, а богато страй- карів виїждять домів. Про страйки в інших ко- пальнях нафти в Галачині нема нових вістий.

— **З Коломиї** доносять: Іспит зрілости в ту- тешній рускій гімназії відбув ся в днях 4, 5, 6 і 8. липня під проводом інспектора Івана Левиц- кого. Іспит зложил: Вергун Володимир, Григор- ців Іполит, Гушул Евген, Добрянський Лев, Дро- бовицький Степан, Завадський Евген, Клапоушак Станислав, Ковч Омелян, Лакуста Святослав, Масевич Володимир, Недільський Остап, Оробець Степан, Павлусевич Іван, Павлусевич Микола, Печерський Петро, Пьотровський Теодор, Семенюк Микола, Стефанів Володимир, Федюк Ярослав (з відзн.), Шепарович Улян, Яценюк Василь. Одному аб турьянтови дозволено поправити іспит по ваканціях.

— **Незвичайна відвага.** Перед кількома тижня- ми новоюорекский лікар, др. Юрий Гарман, задр- снув ся підчас операції в губу. Небавом потім рана ззагноїла ся і запалене розширило ся на більшу часть лица. Хорий пізнав, що лише хі- рургічна операція зможе его уратувати, однак товариші бояли ся приступити до неї. Тоді хор- рий рішив ся на діло, котре доказує незвичайну відвагу, а се, доконати самому операції на собі. Казав принести всі хірургічні прилади і присту- пив до операції перед зеркалом. Тав так глубо- ко, що відкрив цілу кість щоки від губи аж до уха. Ся виімкова операція повела ся ему добре і хорий є вже на дорозі до здоровля і твердить при тім, що подробиці операції так его займали, що не мав прямо часу думати про біль.

— **Вибух в Білім стоці.** «Варш. Дневник» до- носить: При візді до Білогостоку стояв деревля- ний лук, ввнесений в р. 1897, коли то відвіду- вав се місто цар Микола II. Дня 27. червня с. м. около 4. год пополудни, розвіє ся нечаяно від сторови луку оглушающий вибух, а відтак брєнкит вибитих шиб в сусідних домах. У стін луку найдено жінку Німця Гамиля, убиту і в страшний спосіб пошарпану вибухом. Як пізній- ше показало ся, Гамильова побачила, що лук почав горіти і прибігла wraz з іншими, щоби згасити огонь. Нараз лук задрожав і наступив сильний вибух, котрий знищив внутрішню часть триумфального луку, а нещасну жєнщину по- збавив життя. Винних сего нещастя доси не ви-

крито. Імовірно був у внутрі луку прилад вибу- ховий з тліючим кнотом.

— **Подяка.** Фестив «Рускої захоронки» дня 7. липня 1904, приніє чистого доходу 300 К. Нехай нам буде вільно на сім місци зложити щире «Спасибіг» в першій лінії Вп. Публиці, що своєю присутністю причинила ся до надсподівано гар- ної удачі фестиву, а ще більше до приспореія товариству матеріяльних средств на ве- дєне великого діла — виховуваня молодих по- колінь. Рівнож велике «Спасибіг» Вп. Паням, що не жалували ні трудів, ні навіть видатків на устроєне ярмарку, льотерії і ин. Вкінци дякуємо сердечно Вп. п. Соколам і академікам за славне ведєне забав і устроєне концерту. Єще раз всім тим добродіям сердечне «Спасибіг». — *Виділ «Рускої Захоронки» у Львові.*

— **Інститут СС Василянок у Львові** має до обсядження на слідующий шкільний рік 1904/5 кільканайцять опорожнєних місць. Діти вчать ся в публичних школах, а в інституті вчать ся співу, гри на фортепьяні і цитрі, а з новим шкіль- ним роком буде отворений також курс ручних робіт, де між іншими вчити будуть і артисти- чного гафту. Близших поясєнь уділяє заряд ін- ституту. Поданя вносити можна найдальше до половини серпня н. ст. під адресою: Заряд ін- ституту СС. Василянок у Львові при улиці Зибликєвича ч. 24.

— **Конкурс.** Виділ Товариства філії «Просьві- ти» в Новім Санчи» подає до відомости, що з днем 1. н. ст. вересня 1904 знайде поміщене в українсько-рускій Бурсі в Новім Санчи поза- жнійше число (над 40) учеників греко-кат. обра- ду і рускої народности, учащаючих почавши від III класи школи народної за уміркованою опла- тою. Питомець дістане в бурсі мешканє, опал, поживу, світло, пранє і належитий догляд; на- томість мусить мати власне відповідне білє, о- буву, одежу, постіль і власні книжки. — До- подань, котрі належить вносити найдальше до дня 15. т. ст. серпня 1904 до Виділу «Філії Просьві- ти» в Новім Санчи, треба долучити: свідодство шкільне, хрєщення і убожєства. Отець (мати) або опікун питомця мусить бути членом Товариства «Просьвіти»; а крім того зложити декларацію що-до висоти місячної оплати. Від виноєня по- дань не є вільні дотеперішні питомці українсько- рускої Бурси в Новім Санчи. — Від Виділу То- вариства філії «Просьвіти». В Новім Санчи в день Рожд. св. Иоана Хрест. (7/VII) 1904. *Яворський, Липинський.*

— **З залізниць.** З 1. липня с. р. отворено до публичного ужитку в окрузі ц. к. Дирекції держ. залізниць в Кракові льокальну залізну дорогу Новий Торг-Сухагора зі стациями Новий Торг (гранична стация залізної дороги Хабівка-Зако- пане), Чорний Дунаць і Сухагора (гранична ста- ция оравської залізної дороги), та перестанками особовими і пакунковими Рогузьк і Підчервоне. Стації уряджено для загального руху, перестан- ки для руху особового і ограниченено пакунко- вого і товарового в посылках цілими возами. — Білєти їзди з перестанків буде видавати конду- ктор в поїзді. Експедиция пакунків буде відбу- вати ся за оплатою належитости в надавчій стації. Відбиранє зглядно надаванє ціловозових

посилок в згаданих перестанках є дозволене тільки за окремим дозволом ц. к. Дирекції дер- жавних залізниць в Кракові. Перевіз вибухових товарів є на тім шляху виключений.

— **Із станицявіської епархії.** Крилошанські віднаки одержав б. Винк. Кузик з Оссовець. — На конкурє з речинцєм до 1. вересня розписані два місяця соборних крилошан, а крім того па- рохії: 1) Старуня, 2) Губинь, 3) Бучач, 4) Сема- ківці, 5) Серафимці, 6) Стрільче, 7) Увисла, 8) Сапогів, 9) Ліски, 10) Тулуків (кандидати мають заявити, що годять ся на основанє експон. со- трудництва в Собранівці), 11) Цінява, 12) Ху- дийвіці, 13) Шупурка, 14) Якубівка, 15) Цуцилів, 16) Обертин, 17) Іване золоте, 18) Іспас (канди- дати мають заявити, що годять ся на виключе- не Кропивника), 19) Княждвір, 20) Завале, 21) Залучє над Черемошем, 22) Новоселиця, 23) Рудники, 24) Крєхівці, 25) Опришівці, 26) Па- велче, 27) Радче, 28) Угорники, 29) Хомяків, 30) Олєша, 31) Тисьменичани (кандидати мають за- явити що годять ся на виключєне Заборожа), 32) Межигірці (кандидати мають заявати, що го- дять ся на виключєне Мєдухи), 33) Остра, 34) Тумир, 35) Вербовець, 36) Джурич, 37) Радівці, 38) Брошківці (кандидати мають заявити, що годять ся на побут в Сторожниця і на систем. сотрудника в Брошківцях), 39) Вашківці, 40) Кіцмань, 41) Вижиця, 42) Путилів, 43) Погоря- лівка і 44) Сучава. — Новий єпископ призначив на авдєнції чотири дни кожного тижня, с. є вторник, середу, четвер і п'ятницю. — Конкур- совий іспит на парохів відбудє ся 23. 24. і 25. серпня. — На конкурє з речинцєм до 15. сер- пня розписані катєхитуря при нар. школах в Товмачі і Тисьмениці. — Введені яко завідате- лі: Дєн. Билиньский в Олєші і Йос. Проць в Вер- бівці; Вас. Ковч яко систем. сотрудник в Іван- ковї і Волод. Билиньский яко прив. сотрудник в Бобилинцях. — Від конкурсового іспиту увіль- нені: Винк. Кузик, Дєн. Билиньский і Ник. Кра- сницький на 6 лїт, а Іван Кочержук і Йос. Литвин на три роки. — Правительство назначило дота- цию для прив. сотрудников: в Ляхівцях, Гвіздци, Беремьянах, Заліщиках і Гарасимові. — Із епар- хіяльної канон. звязи увільнені студенти бого- слова: Еман. Підлісецький і Йос. Макаревич: о. Лев Бірецький з перем. епархії прийнятий до епар- хії. — Цертифікати для учащаня на першій рік богосл. наук. одержали: Ник. Огоновский і Мєч. Радловский. — Делегатом до окружн. шкільної ради в Городенці іменований (на місце відка- завшого ся декана А. Кобринського) о. Ст. Ма- когонський. — Ординар. шкільними комісарями назначені: Іван Коцюба, Клим. Кульчицкий і Д. Неєтайко. — Відпуску для покріплення здоровля одержали: Ал. Капустинський на 14 днів; Пав. Чубатий, Ал. Левицкий, Ром. Фідалович, Тадей Рогошевский, Йос. Могилянський, Ал. Руден- ский, Авд. Билиньский, Йос. Трильовский, Фр. Скульский і Вас. Ковч по 6 неділі; Влад. Били- ньский, Іван Кудрикєвич, Ем. Росткович і Ант. Струтинський по два місяці; Лев Струтинський на три місяці.

В кожій рускій хаті повинна бути на стїні **мапа** **всєї Руси-України**, видана Р. Тов-ом педагогічним у Льво- ві. (Величина : 75x59 см.). Коштує лише 40 сот. Моло- діж при науді чи забаві все доде мати перед очима на- глядний образ нашої великої Вітчизни.

Посмертні оповістки.

— **О. Модєст Малицкий**, парох в Суходолі, пе- регинського деканату, упокоїв ся дня 7. с. м. в 75. році житя, а в 46. р. св'ященєства. В. є. п.!

— **Александр Туревич**, студєнт IV р. фільо- вофії у Львові, упокоїв ся дня 12. с. м. в 24. році житя. В. є. п.!

Телеграми

з дня 14. липня.

Відєнь. Нині рано о 9½ год. почав горіти т. зв. «дїм крилошан» напроти церкви св. Сте- фана. В тім домі мешкає архиепископ і всі кри- лошані церкви св. Стефана. Дїм походив ще з XVI віку. Ратунок трудний, бо бічні улиці при місци пожеару за тісні. Огонь обняв дах і більшу часть мешкань.

Кларєн (в Швайцарії). Бувший президент Трансвалю Стефан Іван Павло Крігер помер ту сеї вочи в 79. році житя.

Чернівці. Вчєра уконституовало ся нове стороництво центр в більшій посїлости. Про- відником вибрано бар. Юрия Васильєва.

Відєнь. В мінїстерстві залізниць почали ся вчєра наради з представителями північної залі- зницї в справі зниженя залізничих тариф, з при- чини, що дивідєнда від акцій згаданої залізницї переступила квоту 200 К.

ЯВА ПЯТНАЙЦЯТА.

ПОПЕРЕДНІ. ВЕРЕТІЛКА, ГАНЯ, ШЕРШОНИК і КАТЕРИНА.

ВЕРЕТІЛКА. А що тут, горить?
КАТЕРИНА. *разом.* Що ту? Що ту такого?
ШЕРШОНИК. Що? Що ту? Неприятель?
ГАНЯ. Що тут стало ся?
ФІРЦИК *(вказує на фіртку)*. Обое!
ЖМУРИК *(вказує на фіртку)*. Обое!
ШЕРШОНИК. Обое!
КАТЕРИНА. *разом.* Обое!
ВЕРЕТІЛКА. Обое!
ГАНЯ. Обое!

АНТІН. Так, так! Ми тут обое, бо два до- мики а одна фіртка! Та діти не вступимо на подвірє, доки не погодите ся.

ТЕРЕНЯ. Так, так, доки не погодите ся!
ГАНЯ. Мій синочку!
КАТЕРИНА. Моя донечко!
ШЕРШОНИК. Та я не гніваюсь, але —
ВЕРЕТІЛКА. Та і я не гніваюсь, але —
АНТІН. Тож кажіть відчиняти.

ТЕРЕНЯ *(до Шершоника)*. Кажіть, тату, від- чинити!

ВЕРЕТІЛКА. Відчиняй!
ШЕРШОНИК. *разом.* Відчиняй!
(Фіртик і Жмурик відчиняють; Антін і Терєня входять на подвірє; всі виготовляють ся і розправляють межі собою; Фіртик і Жмурик усміхаючись приглядають ся мовчки).

ВЕРЕТІЛКА *(до Антона)*. Що ж здовав син- ку? вдоров? Скучав за Мишилівкою?

АНТІН *(поглянувши на Терєню)*. О, скучав, дуже скучав.

КАТЕРИНА *(до терєні)*. Як же маєш ся донечко? голодувалась там в Львові? Що?

ТЕРЕНА *(поглянувши на Антіна)*. Банувала лиш, мамочко, за тихим, сердечним житєчком на родині.

ГАНЯ. Щож будемо тут стояти! В мене сьуть теплі періжки і курка печена... Прошу. Хо- дімо всі до мене; при столі з куркою і пиріж- ками лучше буде ся балакати.

КАТЕРИНА. Ні, ні, до мене! В мене є ка- пуста з ковбасою і ломанець з маком. Прошу до мене.

ГАНЯ. Ні, до мене! До мене!

КАТЕРИНА. Ні, до мене! До мене!

АНТІН *(поглянувши на Терєню)*. Отже так зробимо; насамперед вступимо в домик лївобіч, а послі до домика правобіч та зімо капусту з ковбасою, ломанець з маком, теплі періжки і печену курку...

ТЕРЕНЯ. Так! так!

ВСІ *(крім Фіртика і Жмурика)*. Так, так!
(Ідуть всі, крім чєлядників к домикови лївобіч).

ФІРЦИК *(до Жмурика)*. Пропала моя ка- пустиця і ломанець!

ЖМУРИК *(до Фіртика)*. Пропали мої пи- ріжки і курочка!

(В часі, коли Шершоник і Веретїлки входять в домик лївобіч — а чєлядники стоять постукаючи голови — куртина западає).

Тростянець 20/8. 1903.

Білгород. Вчора відбув ся в конаку сербського короля перший обід дипломатів. При обіді були заступники всіх держав. Король в своїй промові висловив радість з причини добрих взаємин, які лучать Сербію з іншими державами. Іменем дипломатів відповідав найстарший з них віком, австрійський посол бар. Думба.

Льондон. З Токіо доносять, що коло японського побережя недалеко острова Гоккайдо бачено російські війсьні кораблі.

Господарські, промислові і торговельні вісті.

— Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ видало в червни с. р. 13,243 важних поліс з премією 128,213 К 15 сот.; разом від 1. січня до 30. червня с. р. було 68,877 важних поліс з премією 663,387 К 56 сот. Попереднього року за той сам час було 57,001 важних поліс з премією 549,486 К 12 сот.; сего року отже о 11,876 поліс і 113,901 К 44 сот. премії більше.

Шкід в червни зголошено 213 случаїв. Разом від 1. січня по кінець червня було 833 шкід, з котрих 799 вже виплачено, 11 шкід находить ся в ліквідації а виплату 23 відшкодовань (в сумі 15,487 К) К, з причин правних на разі здержано.

Сума всіх 833 шкід разом з коштами ліквідації виносить загально 489,853 К 33 сот. з чого по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 241,127 К 43 сот.

Фонди Товариства виносять з кінцем червня 1,077,822 К. 74 сот.

Львів, дня 11. липня 1904.

Дирекция.

Рахунок Товариства взаїмного кредиту „Дністер“ у Львові за час від 1. січня до 30. червня 1904 (сотки пропущено): I. Вкладки щадничі: вложило 1100 сторін 568,727 К (304 нов. книж.), вняло 629 сторін 314,716 К (187 сплач. цілк.); стан з кінцем червня 1,698,600 К (1677 книжоч.). II. Позички на скрипти і векслі: уділено 446 нових позичок в сумі 331,760 К, сплачено 201 цілковито і рати в сумі 212,106 К; стан з кінцем червня; у 2750 довжик. 1,450,475 К. III. Удїли членські вилачені від 3058 членів 120,235 К. IV. Фонд резервовий і фонд на страти 25,174 К; разом фонд власний 139,469 К. V. Цінні папери, вкладки в банках і Товариствах, готівка на рах. біжучих і в касі виносить 30/6 1904 46,3761 К. — Можемо удїляти навіть більші позички на пр. на купно землі при парцеляциях великих обшарів; рата амортизаційна 1/2 річна при сплаті 15-літній виносить 5-18 від 100 К.

Львів, 8. липня 1904.

Дирекция.

Надіслане.

окулїст

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11-12 і від 4-5.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні

ординує у внутрішних недугах від 3-5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

В малому місточку, або в більшому селі зараз приймає посаду громадського писаря, інтелігентний, жонатий Русин, котрий по тяжкій недузі мусить осісти на провінції.

Зголошеня приймає Редакция „Руслана“ у Львові, влоща Домбровського ч. 1.

(5-10)

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходу папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституційних заграничних т. зв.

Депозити сховкові

(Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі павидирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем. де безечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійши зариджеєт. Припис дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришене зареєстроване в обмеженою порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Промисловість“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Дністрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати ПОЗИЧКИ на 6% за предложеном відповідної гіпотекі або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і іншим купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначає ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. п. 18.385 К.

Стан 31. мая 1904:

Table with 2 columns: Category (Вкладки, Удїли, Фонди резервові, Позички, Цінні папери, лок. в банках і на рах. біжучий) and Amount (1,698.746 К, 115.947 К, 23.522 К, 1,403.472 К, 506.994 К)

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу.

Large table with 4 columns: Time (o год.), Destination (Приходять до Львова), Time (o год.), Origin (Відходять зі Львова). Lists various train routes and times to/from Lviv.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

а Брухович 6:46, 8:03 рано, 12:39, 3:00 і 4:30 пополудни, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером. (від 8,5 до 11,9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31,8 вкл. в неділі і свята).

зі Ширца 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).

з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15,5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзнять ся від часу львівского о 36 хвнут. а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского = Ночи години від 6. вечер до 5:59 рано обсьєдено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часовисий П. Ст. Соколовского пассаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красиньч. ч. 5.) удїляє поясненї в справах залізничних. продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в пополудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполудн., 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:17 веч. від 8,5 до 11,9 вкл.) до Жовкви 11:10 вечером (що неділі).

до Янова 6:10 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 1/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1,5 до 30,9 вкл.) і 5:48 пополудни.

до Ширца 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).

до Любіня вел. 2:15 попол. (15,5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).